

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าขอน

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์

พ.ศ. 2547

เทศบาลตำบลท่าขอน

อำเภอคีรีรูณิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าขอน
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2547

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าขอนว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตของประชาชน และป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดขึ้น ตลอดจนกำหนดมาตรการควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว มาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ประกอบกับ มาตรา 60 (2) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และ ฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน บัญญัติให้ตราเป็นเทศบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าขอน
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2547

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าขอน ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2547 ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการรักษาความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน การรักษาทรัพยากรธรรมชาติ หรือสิ่งแวดล้อม และ สิ่งแวดล้อม ของประเทศไทย ตามบทบัญญัติมาตรา 29 และ มาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 (2) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ประกอบกับมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เทศบาลตำบลท่าขอนโดยความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลท่าขอน และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้ เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าขอน เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2547

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้เมื่อได้ประกาศไว้โดยเบ็ดเตล็ดที่สำนักงานเทศบาลตำบลท่าขอนแล้วเจ็ดวัน

ข้อ 3 บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใด ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือ ซึ่งขัด หรือ แย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 เทศบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(1) การเลี้ยงและปล่อยสัตว์ของทางราชการที่มีหน้าที่โดยตรง

(2) การเลี้ยงสัตว์ของผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ 5 ในเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแล เอาใจใส่ บำรุง ตลอดจนให้อาหารเป็นอาชีพ

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อۇยู่นออกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความรวมถึง ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือที่เลี้ยงสัตว์

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลท่าขอน

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

“ พนักงานเจ้าหน้าที่ ” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 และ เทศบัญญัตินี้

ข้อ 6 ให้เทศบาลตำบลท่าขอนเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์ ดังต่อไปนี้

- (1) ช้าง
- (2) ม้า
- (3) โค
- (4) กระเบื้อง
- (5) สุกร
- (6) แพะ
- (7) แกะ
- (8) ห่าน
- (9) เป็ด
- (10) ไก่
- (11) สุนัข
- (12) แมว
- (13) งู
- (14) จระเข้
- (15) นก
- (16) หนู
- (17) กระต่าย

ให้นายกเทศมนตรีตำบลท่าขอน มีอำนาจกำหนดประเภทและชนิดของสัตว์ที่ต้องควบคุม การเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้โดยอาศัยความเห็นชอบในเขตชุมชนใดชุมชนหนึ่งหรือเดิมพื้นที่เทศบาล ตำบลท่าขอน

ข้อ 7 นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

(1) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและสิ่งโสโครกที่ถูกหลักณะ

- (2) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ
- (3) กำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ
- (4) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์เพื่อป้องกันโรคสัตว์ติดคน
- (5) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน
- (6) ไม่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่นายกเทศมนตรีตำบลท่าขอนกำหนด

ข้อ 8 ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรค อาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยกสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้สัตวแพทย์เทศบาลตำบลท่าขอนอนทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตวแพทย์

ข้อ 9 ให้นายกเทศมนตรีตำบลท่าขอนอน มีอำนาจกำหนดเขตการปล่อยสัตว์เฉพาะในเขตชุมชนได้ชุมชนหนึ่ง หรือเต็มพื้นที่เทศบาลตำบลท่าขอนอน

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี หรือเพื่อการขยายพันธุ์

ข้อ 10 เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตราย หรือเหตุร้ายๆ แก่ผู้อื่น

ข้อ 11 ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ตามข้อ 6 ในที่หรือทางสาธารณูปโภคช่องทางในเขตเทศบาลตำบลท่าขอนอน

ข้อ 12 ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งอยู่ภายใต้เขตเทศบาลตำบลท่าขอนอน และ บริเวณริมแม่น้ำ หรือ เขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้ในที่สำหรับกักสัตว์ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้ เป็นเวลาอย่างน้อย 30 วัน

ข้อ 13 เมื่อได้จับและนำสัตว์มา กักไว้ตามความในข้อ 12 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานเทศบาลตำบลท่าขอนอน เพื่อให้ผู้เป็นเจ้าของมารับคืนไป

ข้อ 14 เมื่อพ้นกำหนดเวลา กักสัตว์ ตามข้อ 12 แล้ว ยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตวนั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลท่าขอนอน แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้จากก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้น หรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขาย หรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามคราวแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดนั้น เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูแล้ว ให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนด ตามข้อ 12 เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาลตำบลท่าขอนอนตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่อ อันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำการถ่ายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ 15 เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และเทศบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และ พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือ ทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(2) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ในกรณีให้มีอำนาจสอบข้อเท็จจริงหรือเรียกหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น

(3) แนะนำให้เจ้าของสัตว์ปฏิบัติให้ถูกต้องตามเทศบัญญัตินี้หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

(4) หรืออายัดสั่งของได้ ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เป็นประโยชน์ในการดำเนินคดี หรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(5) เก็บหรือนำสั่งของได้ ๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะ หรือจะก่อให้เกิดเหตุร้ายจากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณตามสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้วิชาคা

ข้อ 16 หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ก្នิกะระหว่าง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือเทศบัญญัตินี้หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไขหรือถ้าการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตวนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้ที่เลี้ยงสัตวนั้นหยุดเลี้ยงทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอยใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกว่าจะปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่า 7 วัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการทันที

ข้อ 17 ถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้อง หรือมีการกระทำได้ ๆ ที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือ เทศบัญญัตินี้ อันจะมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตของประชาชน หรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเป็นส่วนรวม ซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือระงับเหตุนั้น หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุนั้นได้ตามสมควร แล้วให้แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ 18 ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งตามเทศบัญญัติ ข้อ 16 หรือในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีคำสั่งตามเทศบัญญัติ ข้อ 17 ผู้ที่ได้รับคำสั่งไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขภายใน 30 วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุการณ์บังคับตามคำสั่ง เว้นแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจะเห็นสมควรให้มีการทูลເรายการบังคับตามคำสั่งนั้นไว้ชั่วคราว คำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้เป็นที่สุด

ข้อ 19 ผู้ได้ฝ่าฝืนเทศบัญญัติ ข้อ 5 – ข้อ 11 มีความผิดตามมาตรา 73 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 20 ผู้ได้ไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก หรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริงหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามเทศบัญญัติข้อ 15 มีความผิดตามมาตรา 79 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 21 ผู้ดำเนินการผู้ได้ดำเนินกิจการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินกิจการ ตามเทศบัญญัติ ข้อ 16 โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร มีความผิดตามมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 22 ผู้ได้ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามเทศบัญญัติข้อ 17 โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควรหรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีความผิดตามมาตรา 81 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 23 ให้นายกเทศมนตรีตำบลท่าขอนอนรักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีกำหนดออกข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 25 เดือน มกราคม พ.ศ. 2548

(ลงชื่อ) สวัสดิ์ บุญฤทธิ์
(นายสวัสดิ์ บุญฤทธิ์)
นายกเทศมนตรีตำบลท่าขอน

อนุเมตติ

พัทธนันท์ สมบูรณ์พงษ์
(นางพัทธนันท์ สมบูรณ์พงษ์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัด สุราษฎร์ธานี

ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี

สำเนาถูกต้อง

(นายศักดิ์ชัย วิเชียร)

ปลัดเทศบาล